

пи була достовірною. Активність лужної фосфатази мала тенденцію до зниження, в основному за рахунок термостабільної фракції. Дещо більшим був вміст неорганічного фосфору і 2,3-діфосфогліцерату в еритроцитах телят другої дослідної групи, що дає підставу вести мову про поліпшення окислювально-відновних процесів, так як 2,3-ДФГ сприяє віддачі кисню тканинам від еритроцитів.

І все ж, результати застосування тетравіту не можуть вважатись повністю задовільними. Підтверджується це визначенням концентрації першого біологічно активного метаболіту вітаміну Д₃ — 25-гідроксіхолекальціферолу в сироватці крові телят — вміст якого збільшився до $15,0 \pm 0,4$ нг/мл проти $13,7 \pm 0,4$ в контролі, в той час як застосування інших препаратів — відеїну і відехолу було значно ефективнішим.

ЕФЕКТИВНІСТЬ ВОДРОЗЧИННОГО ХОЛЕКАЛЬЦІФЕРОЛУ ПРИ РАХІТІ ПОРОСЯТ

Левченко В. І., Апуховська Л. І., Лагута Г. В., Богатко Л. М., Надточій В. П., Головаха В. І., Влізло В. В., БЦДСГІ

В колгоспі ім. Гагаріна Київської області були сформовані дві дослідні групи поросят (по 10) віком 2—4 місяці і одна контрольна (5). Поросятам першої дослідної групи вводили водорозчинний холекальціферол в добовій дозі 50 МО на 1 кг маси тіла, внутрішньом'язово, на ізотонічному розчині натрію хлориду. Ін'єкції повторювали кожні п'ять днів, так як попередніми дослідженнями (Л. І. Апуховська з співавт.) встановлено, що після такого введення максимальне утворення метаболітів настає на 2—3-й дні, а потім кількість їх на 5—7-й дні зменшується. Поросятам другої дослідної групи вводили відехол в добовій дозі 200 МО холекальціферолу на 1 кг маси, внутрішньом'язово, в ті ж самі дні. Рахіт у поросят перебігав у тяжкій формі: у всіх хворих виражений кіфоз, тазові кінцівки підведені під тулуб, грудні, як правило, викривлені, діафізи трубчастих кісток мають неправильне положення, епіфізарні кінці п'ясткових і ліктьових кісток, зап'ясткові суглоби збільшені. Частина поросят рухається на зігнутих в зап'ясткових суглобах кінцівках із-за чого на шкірі суглобів з'являються садна та інші пошкодження. Грудні кінцівки зближені в карпальних суглобах і вигнуті вперед, а тазові приймають саблевидну форму, прогинаються під масою тулуба, інколи вони зближені в заплесневих суглобах (іксоподібна постановка). Грудна клітка здавлена з боків і тому поперечний діаметр її зменшений. Надавлювання на кістки викликає неспокій. Зміни кон-

фігурації грудної клітки викликають порушення функцій серцево-судинної та дихальної системи (тахікардія, ціаноз кінчиків вух, тахіпноє).

Кількість еритроцитів у хворих поросят в межах норми, відмічені олігохромемія, гіпохромія ($10,5-14,5$ пг). Вміст кальцію в сироватці крові поросят коливається від $1,8$ до $2,5$ ммоль/л ($2,0 \pm 2,1$), неорганічного фосфору від $1,5$ до $2,5$ ммоль/л, активність лужної фосфатази становила $319-815$ од/л (у здорових $50-200$).

У хворих рахітом поросят виявлені функціонально-структурні зміни печінки, які характеризувались підвищеною активністю аспарагінової ($1,42 \pm 0,08$) та аланінової ($1,69 \pm 0,08$ ммоль/л) трансаміназ, гіпопротеїнемією, гіпоальбумінемією у 80% хворих ($21,5-35,3\%$), гіпоглікемією (у 20%), зниженням сечовиносинтетичної функції печінки (у 30%). Порушення видільної функції нирок виявлено у 10% поросят.

Дворазове введення водорозчинного холекальціферолу сприяло помітному поліпшенню загального стану поросят: на $8-12$ -й дні вони добре підіймалися, активно рухалися, апетит був задовільним, а постановка кінцівок значно поліпшувалась, наближаючись до природної. Хворим поросяттам препарат вводився ще двічі. В другій групі, де застосовували відехол, поліпшення стану здоров'я наступало після $5-7$ ін'єкцій препарату (на $20-30$ -й дні). Повторним дослідженням крові встановлено збільшення вмісту загального кальцію в першій групі до $2,82 \pm 0,20$ ммоль/л, другій — $2,66 \pm 0,12$ (в контролі — $2,07 \pm 0,11$), помітне відновлення гомеостазу неорганічного фосфору. Активність лужної фосфатази зменшувалась, але відновлення її активності виявили лише у 20% поросят.

Отже, водорозчинний холекальціферол для лікування поросят, хворих на рахіт, можна застосовувати в дозі 50 МО на 1 кг маси, при цьому ефективність його помітно вища, ніж масляного розчину відехолу, який вводився в 4 рази більшій дозі.

ЕФЕКТИВНІСТЬ РІЗНИХ МЕТОДІВ ЛІКУВАННЯ А-ГІПОВІТАМІНОЗУ ТЕЛЯТ

Левченко В. І., Сахнюк В. В., Щуревич Г. П., Богатко Л. М.
Чуб О. В., БЦДСГІ

Важливим елементом у вирішенні проблем збільшення тваринницької продукції є своєчасна діагностика і профілактика порушень обміну речовин, серед яких однією з найбільш розповсюд-